

T.E.B. 37 DÖNEM 1. BÖLGELERARASI BALIKESİR TOPLANTISI KONUŞMA METNİ

Uzun yıllar boyunca Konsolide Bütçeye Tabi Kurum ve Kuruluşlar, Katma ve Özel Bütçeli Kuruluşlar, Belediyeler, Emekli Sandığı, Bağkur ve SSK ile kimi zaman tartışmalı, kimi zaman ılımlı, kimi zaman dargın, kimi zaman barışık bir süreç yaşadık. Bu sürecin en önemli dönüm noktası SSK hastanelerinin kapatılması ve SSK hastalarının tamamının serbest eczanelerden ilaç almasıydı. Yeşil Kart ile bir başka sayfa açıldı. Ve elbette ki çok önemli bir dönemeç de ES, BağKur ve SSK'nın bir araya gelmesi, nihayetinde tüm resmi kurum ve kuruluşların SGK çatısı altında toplandı.

Bu süreç kaçınılmaz bir şekilde gelişmiş ve olması gerektiği gibi doğru bir şekilde sonuçlanmıştır.

Değerli meslektaşlarım, Hiç kimse eczacılara lütufta bulunmak için SSK hastanelerini kapatmadı, eczacılar para kazansın diye yeşil kartı icat etmedi.

Tüm bu gelişmeler devletin var oluş nedeni ile insanlığın ihtiyaçlarından kaynaklanmaktadır.

Çünkü, insanlığın en temel ihtiyacı güvenlidir. Devlet kavramı da bu ihtiyaçtan, güvenlik ihtiyacından doğmuştur.

Yani devletin birinci varlık nedeni, bireylerine güvenlik ama her türlü güvenliği sağlamaktır.

Güvenlik kavramı sadece can güvenliği demek değildir.

Sosyal güvenlik de bunlardan bir tanesi hatta en önemli ve en temel görevidir.

Ne yazık ki; şu anda olduğu gibi, tarihin her döneminde devletin, var oluş gerekçesi ile çelişerek, zaman zaman zorbalığı görülmüştür. Aynı şimdi olduğu gibi.

Bu zorbalık karşısında bizler de, tüm evrendeki insanlık gibi biteviye bir uysallık ya da kaos tercihi arasında sıkışıp kalmaya zorlanıyoruz.

Ama artık tahammülümüz kalmamıştır. Bu baskıya karşı koymamız direnmemiz gerekmektedir. Direnmeyi sadece kavga olarak algılayamayız.

Baskıya karşı durmanın ve direnmenin şiddet içermeyen yönleri de vardır.

Bizim bu noktada yapmamız gereken; kanunsuz işlemlere karşı yapılan direnmedir ki evrensel hukukta buna nefsi müdafaa denilmektedir.

Devlet, hiçbir şekilde kabul etmediğimiz bu olumsuz tavrını, yaşadığımız bu zor süreçte de göstermiştir. Burada asıl sorulması gereken soru şudur; devletin mesleğimize yönelik baskıcı tavırlarına alıştık da, bizleri yönetmekle yükümlü olan sizler, bu kritik süreçte taşıdığınız sorumluluğa uygun hareket ettiniz mi?

Türk eczacılık tarihinde iki defa kapatma eylemi yapılmıştır. 15 Ocak tarihli kapatma eylemi Büyük Kongre'de karara bağlanmış, Kongre sonrası Odalar tarafından alınan bu karar eczacılar ve oda kadroları ile paylaşılarak geliştirilmiş, daha sonra düzenlenen Başkanlar Danışma Kurulunda tüm yöneticiler tarafından her türlü boyutu değerlendirilerek karara bağlanmıştır. Yani tüm örgütün katıldığı bir süreçten geçilmiştir. O kapatma kararının sonuçları ile kapalı kapılar ardında alınan son kapatma kararının sonuçları arasındaki fark bugün açıkça ortadadır.

Sizler eczacılık alanında radikal kararları dar kadrolar içinde planlayıp örgüte tebliğ ettiniz. Örgütte tartışılmadan, odalarla paylaşılmadan alınıp tebliğ edilen bu kararlar sonucunda yapılan eylemlerin de halk nezdinde itibarımızı sarsmaktan ve kamu ile gerginliği tırmandırmaktan (ve belki de seçimli genel kurul arifesindeki örgütümüzü meşgul etmekten) başka bir işe yaramadığı ortadadır.